

مهدی سیدی فرخد

فرهنگ جغرافیای تاریخی
شاهنامه

فهرس مطالعه

۷	یادداشت ویراستار
۹	پیش‌گفتار
۲۵	فرهیگ حعراضی تاریخی شاهامه
پیوست	نقشه

آ

بِهْرَمَه

آب فردوسی گاه ار حیحون نا عنوان مطلق «آب» یاد می‌کند، حصوصاً هنگامی که ار
صحنه‌های سرد یا عمور و مرور قهر مانان و لشکرها در حراسان سجن می‌گوید حدود
۲۰ نار در شاهامه ار حیحون نا عنوان «آب» یاد شده (← حسوبی، ۱۳۸۰، ص ۵۸۹، دبل
«آب») و عموماً آب نا افراستیاب هم قافیه شده است (۱۶ مرته) بعضی از این ایات
چنین است

کس ارماسیس د حیحون به حواب و رایران بیاید اریس روی آب
دیس رورگار اندر افراستیاب بیامد به ایران و نگداشت آب
(ح ۱ ص ۲۵۲ و ۲۵۴ ب ۱۲۴ و ۱۳)

کسون تابه حیحون سپاه من است حجهان ریس فر کلاه من است
نه سعد است نا لشکر افراستیاب سپاه و سپهد بدان روی آب
نه کشتنی به یک رور نگداشت آب بیامد بر بلح و دل پرشتاب
(ح ۲، ص ۲۴۶ و ۲۵۶ ب ۶۶۲ و ۶۶۳)

دگر آسی ب مدگوهر افراستیاب ر تواران بدان گویه نگداشت آب
(ح ۸ ص ۶۴ ب ۸۲۵)

بیهقی بیر حیحون را عموماً «آب» حوانده است (← بهمنی، ۱۳۸۸، ص ۷۹۹، دبل «آب
(حیحون)») این سنت از دیربار تا همین رمان ما سر تداوم داشته، کما این‌که یکی از
پنج استان کشور ترکمنستان لیاب نام دارد که در اصل «لب آب» است، چون شامل

ناری هم اهوار را به سب وحد شهربند گندشاپور در آن، که رومیان اسیر آنها می‌ریسته‌اند، آنادیوم حوانده است از شهر گندشاپور هم، که به فرمان شاپور اول ساسایی در ولایت اهوار برای اسکان اسرای رومی احداث شده بود، یک بار با عوام آنادیوم یاد شده است

یکی شارستان کرد آنادیوم سرآورد بهر اسیران روم
در حوریان دارد آن سوم و سر که دارد هر کس سر او را گذر
(ح ۶ ص ۲۴۸، ب ۸۹-۹ مسکو، ح ۷، ص ۱۹۸ ب ۱۶-۶
برای آگاهی بیسر ← اهوار گندشاپور)

آتشکده آدربرین مهر ← آدربرین مهر
آتشکده آدرگشیپ ← آدرگشیپ
آتشکده آدربوش ← بوش آدر

آدر سا بر استساط آقای دکتر حالفی در این دو بیت داستان بهرام گور عرصه از آدر
آدرآنادگان است

که از حگ نگریخت بهرامشاه وران سوی آدر کشیده است راه
چو بهرام رح سوی آدر بهاد فرستاده قیصر آمد چو باد
(ح ۶ ص ۵۲۵ و ۵۲۶ ب ۱۴۶۱)

اما در چاپ مسکو تها در بیت اولی آدر آمده و مصوع اول بیت دوم چین است «چو
بهرام رح سوی دریا بهاد» (ح ۷، ص ۳۸۸، ب ۱۴۵۷ و ۱۴۵۸) الله در پاپوشت بیت دوم
به حای دریا آدر آمده است حیچوی در بیت اولی به حای آدر آدرگشیپ آورده است
(حصوی، کتاب سوم، ص ۱۶۱۰، ب ۱۴۵۵)

آدرآنادگان این نام را اولین بار در آثار داستان کیحسرو و هنگامی می‌بینیم که وی برای
سیاوش در آتشکده آدرگشیپ بدان ولایت رفته است

چیس تا در آدرآنادگان شد سا سرگان و آرادگان

حرده ولایات و شهرهایی است که در حاشیه رود حیچون، نا مرکزیت شهر ترکمن آناد
(چهارحوی، آموی پیشین) قرار داردند (← سدی، ۱۳۸۳ (ب)، ص ۴۴۸، دل «لاب (لب
آب)» در شاهامه از اعلی رودهای برگ دیگر، چون رَرق، رِره، گل رَزبُون و بیل، هم
به صورت «آب» نام برده شده است (← حصوی، ۱۳۸۰، ص ۵۸۹)

آب چیچست ← چیچست

آب حوان همان «آب حیات» یا چشممه حیوان است که اسکندر در سرزمین طلمات به
سرع آن رفت اما موفق به یافتنش شد (ح ۶، ص ۹۱ به بعد، مسکو، ح ۷، ص ۷۹ به بعد برای
آگاهی از سوانو و حانگاه اس چشممه افسایه‌ای ← ناحی، ۱۳۸۶، ص ۱۰، دل «آب حاب»)

آب رَزق بهری که از محل روستای ررق به سوی مرو حریان داشته و حسد یردگرد را در
همان بهر یا آب انداخته‌اند (← ررق)

آب رِره ← رره (آب، دریا)

آب فرات ← فرات (رود)

آب گل رَزبُون ← گل رَزبُون

آب بیل ← بیل، دریای بیل

آنادیوم گرچه فردوسی در اعلی موارد آنادیوم را به صورت صفت کشورها و ولايات
معمور به کار برده، در چند مورد استثنایی حصوصاً ایران و روم را چیز حوانده است،
مثل این بیت که در آن عرصه از آنادیوم همان ایران است

ار آن پس فرستاد کس‌های روم به هد و به چین و به آنادیوم
(ح ۵ ص ۵ ب ۲۷)

یا این بیت که در آن روم را آنادیوم حوانده است

همی گشت یک هفته بر گرد روم همی کار گشت اندر آنادیوم

(ح ۵ ص ۱۴، ب ۱۶۵ و برای موارد دیگر ← همان ص ۴۵۲ ب ۱۶۹ ص ۴۹۷، ب ۵۲۲، ص ۵۱۸، ب ۲۳ ص ۴۳، ب ۲۵ ص ۵۲۳، ب ۲۵ ص ۵۱۶، ب ۱۶ ص ۵۱۸)